

МЕТОД РІВНИЙ-РІВНОМУ: РЕСУРС ДЛЯ МЕДІАОСВІТИ

Теорія та практика медіаосвіти у світовому науковому товаристві розробляється з 1973 року і має багато підходів та напрямків. Протягом останніх трьох років на території України триває експеримент по впровадженню медіаосвіти в загальноосвітні навчальні заклади. Але незважаючи на це проблема медіаосвіти та медіакультури для українських реалій все ще залишається відкритою.

Зважаючи на існуючі моделі та форми впровадження медіаосвіти ми хочемо розкрити переваги і недоліки методу для впровадження медіаосвіти **“Рівний - рівному” (peer-to-peer або P2P)** [1]. Цей метод використовується в багатьох галузях освітнього простору і ґрунтується на теорії мереж, які і складно організовані, і здатні до самоорганізації. Зовсім, як шкільні колективи.

Г. Сіменс пропонує розглядати навчання, як процес в невизначеному, мінливому і динамічному середовищі [2]. І тому для більш ефективного навчання, ми пропонуємо використовувати метод “рівний - рівному”. С. Доунс описує теорію P2P наступним чином: навчання полягає у тому, що б включити себе в мережу [3]. І. А. Нагаєва говорить про те, що учні просуваються у своїй освіті, взаємодіючи з практиками і починають з копіювання моделей поведінки. Сам процес копіювання супроводжується рефлексією і коригується іншими учасниками спільноти [4]. У варіанті впровадження медіаосвіти, ми пропонуємо виділити за допомогою психологічних методів лідерів класу (лідерів думок) і запросити їх на

інтенсивні курси медіаграмотності. Повертаючись зі таких навчальних програм, вони будуть нести нові знання і створювати у своєму класі або, навіть, школі, новий тренд – “медіаосвіта – це класно” і відповідно поляризувати її серед однолітків.

Метод “рівний - рівному” має свої суттєві переваги у порівнянні з іншими:

- знання цінностей і вимог соціальної групи, у якій здійснюється спілкування;
- високий ступінь довіри;
- рівність у взаєминах;
- схожий внутрішній світ, досвід, схоже ставлення до проблеми;
- однаковий рівень (освітній, культурний, соціальний тощо);
- молоді люди розуміють один одного, використовуючи невербальні та вербальні засоби спілкування (наприклад, сленг), а дорослому необхідно досконало знати (а значить, вивчити) мову молодіжного спілкування;
- підвищена самооцінка та впевненість у собі, почуття власної гідності та віри в себе не тільки в підлітків-інструкторів, які виступають у ролі вихователів, а й у тих, з ким вони працюють.
- Разом з тим метод “рівний-рівному” має свої недоліки:
- не завжди достатньо схожості (бути схожим – не означає бути рівним); недостатність досвіду, інформації в підлітків;
- важкість контролю, вимірювання результатів методу;
- можливість спотворення інформації підлітками; вік підлітка (людина ще не пережила того, про що говорить, її не сприймають як експерта в даній ситуації, справі) [5].

Основні соціально-психологічні механізми Р2Р ми вважаємо:

- Лідерство. Основними суб'єктами впровадження методу виступають лідери думок серед молоді.

- Наслідування. Члени шкільного колективу будуть тягнутися за лідером, а оскільки самі вони поки що не мають цього досвіду, то основним механізмом буде виступати наслідування.
- Групова динаміка.

Основні принципи P2P виступають:

- взаємоповага;
- самостійність;
- рівність позицій учасників;
- рефлексивне сприйняття.

Ефективність цього методу доведена Вікіпедією чи Бітторрентом, оскільки їх функціонування засновано саме на методі P2P. Томи ми важжаємо, що впровадження методу “рівний-рівному” для пополяризації медіаосвіти серед молоді дуже актуальний, особливо в умовах інформаційного прогресу.

Література:

1. Strong K. Connectivism: a theory for learning in a world of growing complexity / K. Strong, N. Hutchins. // Journal of Applied Research in Workplace E-learning. – 2009. – №1. – С. 53–67.
2. Siemens G. What are Learning Analytics? [Електронний ресурс] / G. Siemens // Elearnspace. – 2010. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.elearnspace.org/blog/2010/08/25/what-are-learning-analytics/>
3. Downes S. The Knowledge Hunters [Електронний ресурс] / S. Downes // Half an Hour. – 2010. – Режим доступу до ресурсу: <http://halfanhour.blogspot.com/2010/12/knowledge-hunters.html>
4. Нагаева И. А. Сетевое обучение: становление и перспективы развития / И. А. Нагаева // Научное обеспечение системы повышения квалификации кадров. – 2013. – С. 31–37.
5. Вайнола Р. Х. Технологізація соціально-педагогічної роботи: теорія та практика. Навчальний посібник / За ред проф. С. О.Сисоєвої – К. : НПУ імені М.П.Драгоманова, 2008. – 134 с. С. 14 – 20.